

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης

21140 /2019

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Ιωάννα Κουκουράκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Παρασκευή Μπότση, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια, Σπυριδούλα Καλογερογιάννη, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Μαρία Αντωνοπούλου.

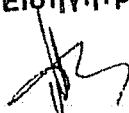
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 10 Μαΐου 2018, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΥΣΩΝ: 1. Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία « ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού [redacted] αριθμ. [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα και 2. Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία [redacted] ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, στην ίδια ως άνω διεύθυνση και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίες αμφότερες εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους, Σπυρίδωνα Σκλήρη (Α.Μ. ΔΣΑ 33790).

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. « [redacted] του Βασιλείου, κατοίκου Αγίου Ιωάννη Ρέντη, επί της οδού [redacted] αριθμ. [redacted] που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τους πληρεξουσίου δικηγόρους του, Αναστάσιο Κεφαλέα (Α.Μ. ΔΣΑ 1544) και Εμμανουήλ Ροδουσάκη (Α.Μ. ΔΣΑ 33251), 2. [redacted] του Ιορδάνη, κατοίκου Παλαιού Ψυχικού, επί της οδού [redacted] αριθμ. 9, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο του, Βασιλική Γιούχα – Αθανάσογλου (Α.Μ. ΔΣΑ 22297), 3. [redacted] του Ιωάννη, κατοίκου Χολαργού Αττικής, επί της οδού [redacted] αριθμ. 10, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Νικόλαο Μιχαλόλια (Α.Μ. ΔΣΑ 27308), 4. [redacted] του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών,

επί της οδού ~~Α~~ αριθμ. 59, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο του, Ελένη Θεοδώρου (Α.Μ. ΔΣΑ 34552), 5.
~~ε~~ του Δημητρίου, κατοίκου Αγίου Ιωάννη Ρέντη, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 12, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξουσιο δικηγόρο της, Θεόδωρο Παναγόπουλο (Α.Μ. ΔΣΑ 10425), 6. ~~ε~~ του Ευαγγέλου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 56^Α, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο του, Αντωνία Βασιλογάμβρου (Α.Μ. ΔΣΑ 3321) μόνο για την υποβολή αιτήματος αναβολής, η οποία αποχώρησε από το ακροατήριο, μετά την απόρριψη του εν λόγω αιτήματος, 7. ~~ε~~ του Κωνσταντίνου, κατοίκου ~~ε~~ Καπανδριτίου Αττικής, η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Ευάγγελο Γιασλά (Α.Μ. ΔΣΑ 33454), 8. ~~ε~~ του Γεωργίου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 14, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 9. ~~ε~~ ~~ε~~, κατοίκου Αλίμου Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. ~~ε~~ και Μουλοπούλου αριθμ. 174, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Κωνσταντίνο Καταβάτη (Α.Μ. ΔΣΑ 8805), 10. ~~ε~~ του Γρηγορίου, κατοίκου Βουλιαγμένης Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 6, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Δημόπουλο (Α.Μ. ΔΣΑ 10159), 11. ~~ε~~ του Ανδρέα, κατοίκου Βουλιαγμένης Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 15, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Γεώργιο Δημόπουλο (Α.Μ. ΔΣΑ 10159), 12. ~~ε~~ του Ανδρέα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 4, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 13. ~~ε~~ του Θεοδώρου, κατοίκου Ντράφι Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 4-6, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Σωτήριο Περιβολαράκη (Α.Μ. ΔΣΑ 20559), 14. ~~ε~~ του Ιωάννη, κατοίκου Αγίου Στεφάνου Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 19, η οποία δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 15. ~~ε~~ του Αναργύρου, κατοίκου Νέας Σμύρνης Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 27, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο του, Ελένη Γκόνου (Α.Μ. ΔΣΑ 19915), 16. ~~ε~~ του Λάμπρου, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της οδού ~~ε~~ αριθμ. 121, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Λεωνίδα Χαμόδρακα (Α.Μ. ΔΣΑ 19093), 17. ~~ε~~ του Ανδρόνικου, κατοίκου Νέας Ερυθραίας Αττικής,

ΙΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ελληνικού Αττικής, επί της οδού ~~Ατ~~ αριθμ. 98, που εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αλέξανδρο Αθανασίου (Α.Μ. ΔΣΑ 27352).

Οι ενάγουσες ζητούν να γίνει δεκτή η από 30.4.2012 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 83444/3110/30.4.2012, η οποία προσδιορίσθηκε να συζητηθεί, αρχικά, κατά τη δικάσιμο της 12^{ης}.2.2015, οπότε και αναβλήθηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 24^{ης}.3.2016, κατά την οποία, επίσης, αναβλήθηκε για να εκδικασθεί κατά την αναφερομένη στην αρχή της απόφασης αυτής, δικάσιμο (της 10^{ης}.5.2018) και γράφηκε στο πινάκιο (Η6-9).

Κατά τη δημόσια συζήτηση της ως άνω υπόθεσης στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες κατατεθείσες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια**

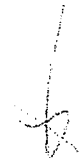
Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή της από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, δεδομένου ότι η υπό κρίση αγωγή έχει ασκηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω Νόμου, ήτοι την 1η.1.2016, «1. Αν ο εναγόμενος δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα. 2. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν εμπρόθεσμα, το δικαστήριο κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση. Διαφορετικά συζητεί την υπόθεση ερήμην του εναγομένου.». Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 226 παρ. 4 εδ. 2 και 3 του ΚΠολΔ, όπως ίσχυε επίσης πριν από την αντικατάστασή της από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας είναι υποχρεωμένος, αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης, να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίσθηκε. Κλήση του διαδίκου, για εμφάνιση στη δικάσιμο αυτή δε χρειάζεται και η αναγραφή της υποθέσεως στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, η αναβολή της υπόθεσης και η εγγραφή αυτής στο πινάκιο του Δικαστηρίου, για τη μετ' αναβολή δικάσιμο, ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, για τη δικάσιμο αυτή και, επομένως, δε χρειάζεται νέα κλήτευσή τους. Προϋπόθεση, όμως,

εναγομένων), κατά τη συζήτηση της ένδικης αγωγής, σε αντίθεση με τις ενάγουσες, οι οποίες παραστάθηκαν νομίμως. Σημειώνεται δε, ότι από το φάκελο της δικογραφίας δεν προκύπτει αν οι συγκεκριμένοι εναγόμενοι εμφανίσθηκαν κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12^{ης}.2.2015, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου. Ενόψει, ωστόσο, των παραπάνω εκτιθέμενων, δεδομένου ότι η αναβολή της συζήτησης και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση προς όλους τους διαδίκους (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ), πρέπει οι εν λόγω εναγόμενοι, ήτοι ο έκτος, ο όγδοος, ο δωδέκατος, η δέκατη τέταρτη, ο δέκατος έβδομος, ο δέκατος ένατος, η εικοστή, ο εικοστός δεύτερος, η τριακοστή από αυτούς να δικάσθουν ερήμην (βλ. άρθρο 271 παρ. 1 και 2 εδ. β' ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του Ν. 3994/2011, σε συνδυασμό με το άρθρο 72 παρ. 2 του ίδιου Νόμου, πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015). Εξάλλου, οι ως άνω απολειπόμενοι διάδικοι δεν θεωρούνται ότι αντιπροσωπεύονται στο ακροατήριο από τους νομίμως παρασταθέντες λοιπούς εναγομένους, καθώς, δεν συνδέονται με τους τελευταίους με το δεσμό της αναγκαστικής ομοδικίας, κατ' άρθρο 76 παρ. 1 ΚΠολΔ, αλλά, αντίθετα, με το δεσμό της απλής ομοδικίας, ώστε, οι πράξεις και οι παραλείψεις κάθε ομοδίκου να μη βλάπτουν, ούτε να ωφελούν άλλους (άρθρα 74 και 75 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
1 Εισηγήτρια

Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 68 ΚΠολΔ, το οποίο ορίζει ότι «δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον», συνάγεται ότι ένδικη προστασία παρέχεται υπέρ ή κατά εκείνων μόνον των προσώπων, τα οποία κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος αποτελούν τα υποκείμενα της επίδικης έννομης σχέσης ή μετέχουν, κατά το ουσιαστικό δίκαιο, στη διαχείριση αυτής της σχέσης (ΑΠ 339/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η νομιμοποίηση του διαδίκου, το δικαίωμα, δηλαδή, να υπερασπίζεται κάποιος την υπόθεση που δικάζεται, ως ενάγων ή εναγόμενος, ή η εξουσία για διεξαγωγή της δίκης, που αναφέρεται σε συγκεκριμένο δικαίωμα ή έννομη σχέση, που συμπίπτει, εκτός ορισμένων εξαιρέσεων (περιπτώσεις μη υπόχρεων ή μη δικαιούχων διαδίκων), με την ιδιότητα του υποκειμένου του δικαιώματος ή της έννομης σχέσης (ΕφΠατρ 508/2006, ΕφΑθ 8511/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης, για την παροχή έννομης προστασίας, ερευνάται δε και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο, σε κάθε στάση της δίκης (άρθρο 73 ΚΠολΔ, ΑΠ 1016/2005) και η έλλειψή της συνεπάγεται την απόρριψη της αγωγής, ως απαράδεκτης (ΑΠ 1617/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2832/2013 ΕΕΜΠΔ 2013.669).

Από το σύνολο των διατάξεων του κωδικοποιημένου ν. 2190/1920 «περί ανωνύμων εταιρειών», προκύπτει ότι η ανώνυμη εταιρεία είναι νομικό πρόσωπο διακεκριμένο από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των μετόχων της. Είναι, επομένως, υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, έχει δε ίδια περιουσία, ανεξάρτητη από αυτή των μετόχων της. Οι τελευταίοι έχουν, ως μέτοχοι, μόνο τα παρεχόμενα σε αυτούς, από το νόμο, δικαιώματα, με τα οποία εκφράζεται και η έννομη σχέση που τους συνδέει με την εταιρεία. Στα δικαιώματα αυτά δεν περιλαμβάνεται και δικαίωμα συγκυριότητας στα περιουσιακά στοιχεία ή δικαίωμα στην περιουσία (ως σύνολο) της ανώνυμης εταιρείας. [Περιουσιακό αγαθό θεωρείται και η μετοχή, ως αξιόγραφο, η οποία, εκτός της ονομαστικής της αξίας, δηλαδή αυτής που αναγράφεται στον τίτλο της μετοχής και δηλώνει το τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπεί, έχει και την πραγματική ή εσωτερική αξία της, που προκύπτει από τη διαίρεση της πραγματικής αξίας της περιουσίας της εταιρείας, η οποία υπολογίζεται ύστερα από εκτίμηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, με το συνολικό αριθμό των μετοχών, σε δεδομένη στιγμή (ΟΛΑΠ 14/1999 ΕΛΛΔ 40. 759).]

Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των αρ. 18, 22 του ως άνω ν. 2190/1920, 31, 32 ΕμπΝ, 68, 914, 297, 298 ΑΚ προκύπτει ότι τα μέλη διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας ευθύνονται έναντι του νομικού αυτού προσώπου, για τη ζημία που, από πταίσμα τους, προξένησαν στην εταιρεία, η ευθύνη τους δε αυτή υφίσταται και κατά τα άρθρα 914 και 919 ΑΚ, όταν η ζημιογόνος πράξη τους, στρεφόμενη κατά της εταιρείας, αποτελεί και αδικοπραξία με την έννοια των διατάξεων των εν λόγω άρθρων. [Στην περίπτωση αυτή, όταν δηλαδή η ζημιογόνος πράξη που αποτελεί και αδικοπραξία στρέφεται κατά του νομικού προσώπου της εταιρείας, την αξίωση προς αποζημίωση έχει το αμέσως ζημιωθέν νομικό τούτο πρόσωπο της εταιρείας, νομιμοποιούμενο να εγείρει την οικεία αγωγή κατά των μελών της διοίκησης, κατά τους όρους του αρ. 22β του ν. 2190/1920. Οι κατ' ιδίαν μέτοχοι της ανώνυμης εταιρείας, τυχόν υφιστάμενοι έμμεση ζημία, που μπορεί να συνίσταται στην πτώση της χρηματιστηριακής αξίας των μετοχών ή τη μείωση της εσωτερικής αξίας τους, ή τη διανομή μικρότερου μερίσματος, δεν έχουν και αυτοί παράλληλα αξίωση αποζημιώσεως, για τη ζημία τους αυτή, διότι δεν είναι οι αμέσως, από την αδικοπραξία, ζημιωθέντες (ΕφΑθ 877/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση που από αδικοπραξία τρίτου προξενήθηκε ζημία στο νομικό πρόσωπο της ανώνυμης εταιρείας (ΕφΑθ 924/1998 ΕΛΛΔ 40. 407).]

Τα παραπάνω συμπορεύονται και με τους ορισμούς των άρθρων 22α και 22β του Ν. 2190/1920, που ρυθμίζουν, ακριβώς, την ευθύνη των μελών της διοίκησης της ΑΕ, έναντι της εταιρείας και τους όρους έγερσης της

σχετικής αγωγής, από το νομικό πρόσωπο της εταιρείας (απόφαση Γενικής Συνέλευσης - αίτηση από 1/3 μετόχων κ.λ.π.). Από τις διατάξεις των άρθρων αυτών συνάγεται, ότι δε δημιουργείται ευθύνη των μελών της διοίκησης, έναντι των κατ' ιδίαν μετόχων και, συνακόλουθα, δεν παρέχεται στους τελευταίους δικαίωμα άσκησης ατομικής αγωγής, για την αποκατάσταση της έμμεσης ζημίας τους, η οποία αποκαθίσταται, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, μόνο, μέσω του νομικού προσώπου της εταιρείας, με την έγερση της εταιρικής αγωγής, που ασκείται, σε κάθε περίπτωση, στο όνομα και για λογαριασμό της εταιρείας. Με τον τρόπο αυτό αποκαθίσταται η έμμεση ζημία που υπέστησαν οι μέτοχοι, από την κακή διαχείριση της εταιρικής περιουσίας, εκ μέρους των μελών της διοίκησης, αφού, με την αποκατάσταση της ζημίας της εταιρείας αποκαθίσταται και η ζημία των μετόχων (Ρόκας, Εμπορικές Εταιρίες, 1996, παρ. 29, σελ. 227 και παραπομπές εκεί στη νομολογία. ΑΠ 1483/2010 ΔΕΕ 2011. 569, ΑΠ 1888/2005 ΔΕΕ 2006. 392, ΑΠ 725/2004 ΕλλΔνη 45. 1519, ΑΠ 1405/1998 ΔΕΕ 1998. 972, ΑΠ 1077/1995 ΕλλΔνη 36. 1641, ΑΠ 1074/1995 ΕλλΔνη 36. 1642, ΕφΑΘ 3494/2007 ΔΕΕ 2007. 1191, ΕφΑΘ 252/2007 ΕπισκΕμπΔ 2007. 558, ΕφΑΘ 4860/2006 ΕΕμπΔ 2007. 590, ΕφΑΘ 1076/2006 ΕπισκΕμπΔ 2006. 248).

Περαιτέρω, βέβαια, τίθεται το ερώτημα αν υφίστανται οριακές, έστω, περιπτώσεις, κατά τις οποίες ο μέτοχος της ανώνυμης εταιρείας θα μπορούσε να θεωρηθεί και ο ίδιος ως αμέσως και όχι μόνο εμμέσως ζημιωθείς, παρά το γεγονός ότι μία αδικοπραξία στρέφεται, προεχόντως, κατά του νομικού προσώπου της εταιρείας. Καίτοι δυσχερές το ως άνω σχήμα του αμέσως ζημιωθέντος μετόχου στις εν λόγω περιπτώσεις, εντούτοις δεν είναι αδιανόητο. Ως αφετηρία θα μπορούσε να τεθεί η σύλληψη της εταιρικής συμμετοχής ως απολύτου δικαιώματος. Τούτο θα οδηγούσε στη δυνατότητα αναγνώρισης αυτοτελούς αξίωσης αποζημίωσης των μετόχων κατά των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας, όταν η ζημιολογία πράξη των τελευταίων, αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά συγχρόνως και παράνομη επέμβαση στην υπόσταση της εταιρικής τους συμμετοχής (πρβλ. ΟΛΑΠ 14/1999 ΝοΒ 2000. 454, ΑΠ 1298/2006 Αρμ. 2007. 545). Περίπτωση αποκατάστασης προσωπικής ζημίας του μετόχου ως αμέσως ζημιωθέντος, στο πλαίσιο αδικοπραξίας, από μέρους των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας μπορεί να συντρέχει, ίδια, επί αδικοπραξίας θεμελιούμενης στο άρθρο 919 ΑΚ και δη όταν με πρόθεση και κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, ο αδικοπραγής πληττει, με τη συμπεριφορά του, την έμμεση ιδιοκτησία των μετόχων, επί της περιουσίας του νομικού προσώπου, ως συνόλου, ενώ το παράνομο της συμπεριφοράς δυνατό είναι να θεμελιωθεί και στη συνδυαστική εφαρμογή των διατάξεων

ΙΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

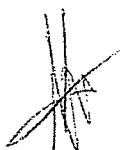

των άρθρων 914 και 281ΑΚ, υπό την προϋπόθεση, όμως, και πάλι, ότι ο ζημιωθείς εταίρος θα είναι δυνατό να θεωρηθεί ως αμέσως και όχι ως εμμέσως (σε σχέση με την εταιρεία) ζημιωθέν πρόσωπο (πρβλ. αντίστοιχη μείζονα σκέψη αναφορικά με προσωπική ζημία εταίρου στο πλαίσιο αδικοπρακτικής συμπεριφοράς διαχειριστή εταιρείας σε ΠΠρΘεσσαλ 8769/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρθεσ 3972/2017 αδημ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγουσες εταιρείες εκθέτουν ότι τυγχάνουν μέτοχοι της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», καθώς η μεν πρώτη ενάγουσα έχει στην κυριότητά της 1.136.000 ονομαστικές μετοχές, συνολικού κόστους κτήσης 3.984.495,36 ευρώ, ενώ η δεύτερη ενάγουσα είναι κυρία 1.068.847 ονομαστικών μετοχών, για την απόκτηση των οποίων δαπάνησε το συνολικό ποσό των 4.330.619,11 ευρώ. Ότι, αιφνιδίως, στις 9.10.2011, ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας της ως άνω τραπεζικής εταιρείας και τέθηκε αυτή σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, κατ' άρθρο 68 του Ν. 3601/2007, κατόπιν της από 7.10.2011 εισήγησης της Διεύθυνσης Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος και δυνάμει σχετικής απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος. Ότι, με τη με αριθμό 9250/9.10.2011 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ τεύχος Β' 2246/9.10.2011), συστήθηκε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 63^Ε του Ν. 3601/2007, μεταβατικό Πιστωτικό Ίδρυμα, με την επωνυμία «Νέα ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», στο οποίο μεταβιβάστηκαν τα περιουσιακά στοιχεία και οι συμβατικές σχέσεις με τρίτους, της παλαιάς τράπεζας, εξαιρουμένων των συμβατικών σχέσεων και των στοιχείων που περιγράφονται στο παράρτημα Ι της παραπάνω υπουργικής απόφασης, που παρέμειναν στην « ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», μεταξύ των οποίων είναι και οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα της εν λόγω τράπεζας, έναντι των μετόχων της, κοινών και προνομιούχων, όπως επίσης οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα αυτής από δάνεια χαμηλής εξασφάλισης καθώς και οι συμβατικές σχέσεις της, από τη χορήγηση δανείων και πιστώσεων σε τρίτους, που περιγράφονται στον πίνακα 1 της σχετικής Υπουργικής Απόφασης, ήτοι ειδικότερα δανείων υψηλού κινδύνου, συνολικής αξίας 722.000.000 ευρώ, δηλαδή δανείων που έχουν μεταφερθεί σε οριστική καθυστέρηση και δανείων με υψηλό ποσοστό πιθανής ζημίας. Ότι η ανάκληση της άδειας λειτουργίας και η θέση σε ειδική εκκαθάριση της ως άνω τράπεζας οφείλεται σε παράνομες και υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις των εναγομένων, που καθιστούσαν αδύνατη τη συνέχιση της λειτουργίας της, λόγω ανεπάρκειας ιδίων κεφαλαίων και συνακόλουθης έλλειψης ρευστότητας. Ότι, συγκεκριμένα, τα εναγόμενα φυσικά πρόσωπα εντάσσονται σε δύο κατηγορίες, ήτοι στους εκπροσώπους και τα στελέχη της εν λόγω τράπεζας,

που, κατά παράβαση των θεσπισμένων πιστοδοτικών διαδικασιών, χορηγούσαν, με αδιαφανή τρόπο, δάνεια σε συγκεκριμένες εταιρείες συμφερόντων του πρώτου των εναγομένων, ενεργώντας, ως πρόεδρος, ο πρώτος και, ως εκτελεστικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ως άνω τράπεζας, οι δεύτερος έως και έβδομος των εναγομένων, κατά το χρονικό διάστημα από 4.1.2010 μέχρι 31.1.2011, και σε εκείνους που λάμβαναν τις ανωτέρω παράνομες πιστοδοτήσεις, είτε ως νόμιμοι εκπρόσωποι των εταιρειών, που εισέπρατταν τις παράνομες πιστοδοτήσεις και συνδύονταν, άμεσα ή έμμεσα, με τον πρώτο εναγόμενο (όγδοος έως και εικοστός τρίτος των εναγομένων), είτε εισπράττοντας, οι ίδιοι, τις παράνομες πιστοδοτήσεις, για λογαριασμό τρίτων (εταιρειών), που τις είχαν λάβει και φέρονταν ως πιστούχοι (εικοστός τέταρτος έως και τριακοστός πρώτος των εναγομένων). Ότι η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων, αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά παράνομη επέμβαση στην υπόσταση του μετοχικού δικαιώματος των εναγουσών εταιρειών, πληρώνοντας, συγχρόνως, τις προϋποθέσεις, τόσο της ποινικής, όσο και της αστικής διατάξεως της απάτης, ενώ εμπίπτει στις διατάξεις των άρθρων 914 και 919 ΑΚ, καθώς, κατά τρόπο αντίθετο στα χρηστά ήθη, ματαίωσαν οριστικά την ελπίδα ή την πιθανότητα των εναγουσών εταιρειών, για απόκτηση οιαδήποτε κέρδους, από τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις τους, στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία « BANK A.E.». Ότι, η παράνομη και υπαίτια ως άνω συμπεριφορά των εναγομένων είχε ως αποτέλεσμα την εκμηδένιση της επένδυσης των εναγουσών, καθώς, κατά τον χρόνο έναρξης του καθεστώτος ειδικής εκκαθάρισης της ως άνω τράπεζας, το παθητικό υπερέβαινε, κατά πολύ, το ενεργητικό της, ήτοι κατά το ποσό των 862.000.000 ευρώ, το οποίο μεταβιβάσθηκε στο μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα, με την επωνυμία «Νέα ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και καλύφθηκε από το Τ.Ε.Κ.Ε. (Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων), που διατηρεί πρώτη απαίτηση απόδοσης από την εκκαθάριση, ώστε, να καθίσταται βέβαιο, ότι, ακόμη και σε περίπτωση αποπληρωμής του συνόλου των επισφαλών δανείων υψηλού κινδύνου, που παρέμειναν στη δικαιοκτησία της, υπό ειδική εκκαθάριση, τράπεζας, συνολικού ύψους 722.000.000 ευρώ ή ικανοποίησης των φορολογικών της απαιτήσεων, κατά του Ελληνικού Δημοσίου, συνολικού ύψους 49.300.000 ευρώ, δεν θα υπάρξει προϊόν εκκαθάρισης, προς διανομή, στους μετόχους. Ότι, η περιουσιακή ζημία τους ανέρχεται, για μεν την πρώτη ενάγουσα, στο ποσό των 3.984.495,36 ευρώ και για τη δεύτερη ενάγουσα εταιρεία, στο ποσό των 4.330.619,11 ευρώ, που αντιστοιχούν στο ποσό που δαπάνησε έκαστη των εναγουσών, για την απόκτηση των ως άνω επίμαχων μετοχών τους. Περαιτέρω, ιστορούν οι ενάγουσες, ότι από την παράνομη και υπαίτια, αλλά και αντίθετη στα χρηστά ήθη, συμπεριφορά των αντιδίκων τους

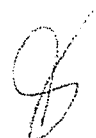
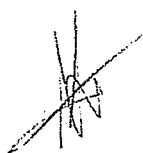
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

υπέστησαν, επιπλέον, ηθική βλάβη. Με βάση τα παραπάνω ιστορούμενα πραγματικά περιστατικά, ζητούν οι ενάγουσες - κατόπιν παραδεκτού και νόμιμου περιορισμού του καταψηφιστικού αιτήματός τους, στο πλαίσιο της καθολικής τροπής αυτού σε αναγνωριστικό, με την από 18.5.2018 κατατεθείσα προσθήκη επί των προτάσεών τους (άρθρο 223 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του, με τον ν. 4334/2015, καθώς η ένδικη αγωγή ασκήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ήτοι πριν από την 1^η.1.2016, ΑΠ 315/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 907/2004 ΕΛΔ 2005. 1567) - να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των αντιδίκων τους, να καταβάλουν, εις ολόκληρον έκαστος, στην πρώτη ενάγουσα, το συνολικό ποσό των 4.034.495,36 ευρώ και στη δεύτερη ενάγουσα, το συνολικό ποσό των 4.380.619,11 ευρώ, που αναλύονται στην αποζημίωση προς αποκατάσταση της ανωτέρω εκτιθέμενης περιουσιακής ζημίας και σε χρηματική ικανοποίηση, ποσού ύψους 50.000 ευρώ, για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, που προκλήθηκε σε καθεμία από αυτές (ενάγουσες), νομιμοτόκως από την επομένη ημέρα επιδόσεως ακριβούς αντιγράφου της αγωγής, μέχρι την πλήρη εξόφληση. Επιπρόσθετα, ζητούν οι ενάγουσες να διαταχθεί η προσωπική κράτηση εκάστου των αντιδίκων τους, ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης αυτής, ενώ, με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις τους, αιτούνται την καταδίκη των εναγομένων στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπον, εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 7, 9, 10, 18, 22, 35, 37 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία. Εντούτοις, κρίνεται απορριπτέα η ένδικη αγωγή, προεχόντως, ως απαράδεκτη, λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης των εναγουσών, κατά παραδοχή της βασιμότητας του ισχυρισμού των εναγομένων, ο οποίος παραδεκτά προβλήθηκε με τις, νομίμως κατατεθείσες, έγγραφες προτάσεις τους, και σε κάθε περίπτωση, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, ως διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης (άρθρο 73 ΚΠολΔ). Και τούτο, διότι οι ενάγουσες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά να αξιώσουν αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση, προς αποκατάσταση της έμμεσης περιουσιακής ζημίας και ηθικής τους βλάβης, αντίστοιχα, λόγω της απώλειας της αξίας των μετοχών τους, η οποία προκλήθηκε από τις, εκτιθέμενες στην αγωγή, άδικες πράξεις των εναγομένων φυσικών προσώπων, μεταξύ των οποίων ήταν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ως άνω τράπεζας και οι συμπράττοντες με αυτά, τρίτοι, που έλαβαν τις παράνομες πιστοδοτήσεις, είτε οι ίδιοι, είτε για λογαριασμό τρίτων, που φέρονταν ως πιστούχοι. Συγκεκριμένα, άμεσα ζημιωθέν από τη, διαλαμβανόμενη στο αγωγικό δικόγραφο, αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων, η οποία συνίσταται στην παράνομη

ιδιοποίηση (κακουργηματική απάτη και υπεξαίρεση) από αυτούς, συνολικού ποσού 722.000.000 ευρώ που, μέσω των παράνομων πιστοδοτήσεων, εκταμιεύτηκε από την ως άνω τράπεζα και περιήλθε σε εταιρείες, συνδεδεμένες, άμεσα ή έμμεσα, με τον πρώτο των εναγομένων, καθίσταται το νομικό πρόσωπο της τράπεζας « I BANK», διότι από το ενεργητικό της τελευταίας εκταμιεύθηκαν τα συγκεκριμένα ζημιογόνα δάνεια που χορηγήθηκαν. Για τον λόγο, μάλιστα, αυτό, μόνον η εν λόγω τράπεζα νομιμοποιείται να στραφεί κατά των υπαιτίων, προς αποζημίωση, εναγομένων, δεδομένου ότι, οι φερόμενες ως παράνομες και υπαίτιες πράξεις των τελευταίων επέφεραν άμεση ζημία, προφανώς, στη συγκεκριμένη ανώνυμη εταιρεία, που αποτελεί νομικό πρόσωπο, διακεκριμένο από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των μετόχων της, και δεν συνιστούν, από πρόθεση, ανήθικη συμπεριφορά των εναγομένων έναντι, ακριβώς, των εναγουσών, που να αντίκειται στα χρηστά ήθη, κατ' άρθρο 919 ΑΚ. Επισημαίνεται δε, ότι αντανακλαστικές δυσμενείς επιπτώσεις των παράνομων και υπαίτιων πράξεων αυτών (των εναγομένων), στην περιουσία των εναγουσών εταιρειών (ως εμμέσως ζημιωθέντων νομικών προσώπων), όπως η απώλεια μερισμάτων ή η εκμηδένιση της αξίας των μετοχών τους, δεν παρέχουν στις ενάγουσες αξίωση αποζημίωσης, σύμφωνα και με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην προηγούμενη νομική σκέψη της απόφασης αυτής. Εξάλλου, η εκτιθέμενη στο αγωγικό δικόγραφο συμπεριφορά εκάστου των εναγομένων, αυτοτελώς θεωρούμενη, δεν δύναται να θεμελιώσει αδικοπραξία και ως προς τις ενάγουσες και, συνακόλουθα, αυτοτελή λόγο αξίωσής τους προς αποζημίωση, καθώς, δεν λαμβάνει χώρα επίκληση περιστατικών ικανών για την εκτίμηση της συνδρομής πρόθεσης, στο πρόσωπο των εναγομένων, επαγωγής ζημίας στις αντιδίκους τους, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη (πρβλ. σχετικά και ΑΠ 1802/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ζημία των εναγουσών δύναται να αποκατασταθεί, μόνο, μέσω του νομικού προσώπου της άνω τράπεζας, με την άσκηση από την ίδια, εταιρικής αγωγής, κατά τις διατάξεις του Ν. 2190/1920, δεδομένου ότι, κατά τα προεκτιθέμενα, η ως άνω ζημιογόνος συμπεριφορά των εναγομένων προσώπων, αυτοτελώς θεωρούμενη, δεν συνιστά, συγχρόνως, και αδικοπραξία σε βάρος των εναγουσών, ώστε να απορρέει, άμεσα και αυτοτελής, υποχρέωση των αντιδίκων τους προς αποζημίωσή τους, καθώς η προκληθείσα άμεση ζημία είναι εκείνη της εταιρείας (« I BANK A.E.») και έμμεσα, εκείνη των εναγουσών, ως μετόχων αυτής, προερχόμενη, ουσιαστικά, από ενέργειες κακοδιαχείρισης, με ζημίωση της εταιρικής περιουσίας. Κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η κρισιολογούμενη αγωγή ως απαράδεκτη, λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης των εναγουσών προς άσκησή της.

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισηγήτρια

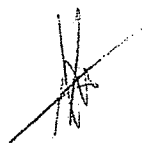

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 695 έως 697 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι, κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εκδιδόμενες δικαστικές αποφάσεις έχουν προσωρινή ισχύ, δεν επηρεάζουν την κυρία δίκη και μπορεί να ανακληθούν από το δικαστήριο, που τις έχει εκδώσει ή από το δικαστήριο της κυρίας υπόθεσης. Σύμφωνα εξάλλου, με τις διατάξεις των άρθρων 696 παρ. 3 και 697 του ίδιου Κώδικα, το δικάζον την κυρία υπόθεση δικαστήριο, μπορεί, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, που έχει έννομο συμφέρον και υποβάλλεται, είτε σε κάποια στάση της δίκης, για την εκκρεμή κυρία υπόθεση, είτε και αυτοτελώς και χωρίς, ακόμη, πιθανολόγηση νέων στοιχείων (μεταβολή πραγμάτων), να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει, εν όλω ή εν μέρει, τη διατάσσουσα ασφαλιστικά μέτρα, απόφαση, με βάση μόνο τα στοιχεία της δικογραφίας (ΕφΘεσ 470/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2360/2003 ΕΛΔ/νη 2003. 992, ΕφΑθ 9337/1992 ΝοΒ 1993. 313, ΕφΑθ 9248/1990 ΕΛΔ/νη 1991.1637, ΠΠρΑθ 3696/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ως κυρία υπόθεση, σε σχέση με το ασφαλιστικό μέτρο, θεωρείται, γενικώς, εκείνη, της οποίας το αντικείμενο είναι το δικαίωμα, προς εξασφάλιση του οποίου διατάχθηκε το ασφαλιστικό μέτρο. Με το, ως άνω, ένδικο βοήθημα δεν άγεται προς κρίση από το δικαστήριο, η νομιμότητα και, κατ' ακολουθία, η ορθότητα της απόφασης που διέταξε το ασφαλιστικό μέτρο, αλλά, η νομιμότητα της περαιτέρω ισχύος αυτού (ΕφΑθ 3962/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 2217/2006 Αρμ. 2006, 1607, ΕφΠειρ 171/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρΑθ 3686/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, το δικαστήριο της κυρίας δίκης θα ελέγξει αν, κατά το χρόνο, κατά τον οποίο καλείται να αποφασίσει, ως αρμόδιο δικαστήριο και να διατάξει, για πρώτη φορά, κάποιο ασφαλιστικό μέτρο, θα διέτασσε το μέτρο αυτό, όπως έχει ήδη διαταχθεί, με την απόφαση, της οποίας διώκεται η ανάκληση ή η μεταρρύθμιση, τόσο κατά την έκταση, όσο και κατά το είδος του ασφαλιστικού μέτρου. Αν, δε, το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι, με τις συνθήκες που υπάρχουν, κατά το χρόνο της συζήτησης, ενώπιον του, δεν δικαιολογείται η διατήρηση της ισχύος του ασφαλιστικού μέτρου, είτε ολικά, είτε εν μέρει, μπορεί να ανακαλέσει, αναλόγως, την απόφαση που διέταξε το ασφαλιστικό μέτρο, ή να τη μεταρρυθμίσει. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις αυτές, δεν προϋποτίθεται για το παραδεκτό της αίτησης η επίκληση της μεταβολής των πραγμάτων, αλλά, το δικαστήριο κρίνει, βάσει των στοιχείων που υπάρχουν στη δικογραφία της κύριας υπόθεσης, εφόσον το θέμα τεθεί υπόψη του, και έτσι αποφασίζει, όπως θα έκρινε, αν, για πρώτη φορά, καλούνταν να διατάξει τη λήψη ή όχι, του ασφαλιστικού μέτρου (βλ. σχ. Παρμ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά μέτρα, έκδοση τέταρτη ,σ. 13 επ., 91 επ., Κ.Μπέη, Πολ.Δικ., άρθρα 683 και 684, 696, 697, Κ. Παναγόπουλου, Η ανάκληση από το δικαστήριο της κύριας δίκης ως ένδικο βοήθημα και ως υποκατάστατο των ένδικων μέσων: Δ 16.444, Κυρ.

Γεωργίου, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1995, σελ. 4853, Εφ.Πειρ 171/2005 Πειρ. Νομ. 2005.232, ΕφΑθ 2360/2003 ΕλλΔνη 44.992, ΠΠρΠειρ 2234/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συγκεκριμένα, στην επίδικη υπόθεση, ο ένατος

ο εικοστός τρίτος (23) η εικοστή έκτη (Αγγελική Παναγιωτίδου), ο εικοστός έβδομος (), ο εικοστός όγδοος και ο τριακοστός πρώτος (Διονύσιος Μπιθάρης) από τους εναγομένους, με τις, νομίμως κατατεθείσες, έγγραφες προτάσεις τους, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, υποβάλλουν αίτημα για ολική ανάκληση, ως προς το πρόσωπό τους, της με αριθμό 12468/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων, επί της από 15.5.2012 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 87243/880/2012 αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων των νυν εναγουσών κατά των νυν εναγομένων. Οι συγκεκριμένες αιτήσεις ανάκλησης υποβάλλονται παραδεκτά, με τις προτάσεις των ως άνω νυν εναγομένων, σε βάρος της κινητής και ακίνητης περιουσίας των οποίων, επιβλήθηκε συντηρητική κατάσχεση, δυνάμει της αγωτέρω απόφασης ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (πρβλ. σχετικά, για το παραδεκτό της αιτήσεως ανάκλησης ασφαλιστικών μέτρων με τις προτάσεις, ΠΠρΠειρ 2234/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑθ 6466/1995 ΝοΒ 1996. 470επ., Κράνη σε Ερμηνεία ΚΠολΔ, Κεραμέα – Κονδύλη – Νίκα υπό άρθρο 697 αρ. 2 σελ. 1367), ενώπιον του, καθ' ύλην και κατά τόπον, αρμοδίου Δικαστηρίου τούτου, ως αρμοδίου για την κύρια υπόθεση δικαστηρίου (άρθρο 697 ΚΠολΔ), σύμφωνα και με όσα αναλυτικά διαλαμβάνονται στην προηγηθείσα σχετική νομική σκέψη. Είναι δε νόμιμες και πρέπει να εξετασθούν, περαιτέρω, και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά τους. Από την επισκόπηση, λοιπόν, του περιεχομένου της με αριθμό 12468/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, επί της από 15.5.2012 αιτήσεως των νυν εναγουσών εταιρειών, κατά του συνόλου των νυν εναγομένων, προκύπτει ότι, αφού απορρίφθηκε η εν λόγω αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, κατά το μέρος που στρέφετο σε βάρος του εικοστού τέταρτου των καθ' ων (νυν εναγομένων), ————, έγινε εν μέρει δεκτή, ως ουσιαστικά βάσιμη, ως προς τους λοιπούς καθ' ων η αίτηση (νυν εναγομένους) και διατάχθηκε η συντηρητική κατάσχεση κάθε κινητής και ακίνητης περιουσίας αυτών, είτε αυτή βρίσκεται εις χείρας τους, είτε εις χείρας τρίτου, προκειμένου να διασφαλισθεί η, αναφερόμενη στο σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως, απαίτηση των αιτουσών εταιρειών (πλέον εναγουσών), μέχρι του ποσού των 4.500.000 ευρώ, για την πρώτη αιτούσα (νυν πρώτη ενάγουσα) και 4.300.000 ευρώ, για τη δεύτερη αιτούσα (νυν δεύτερη ενάγουσα). Λαμβανομένων, ωστόσο, υπόψη των παραπάνω νομικών

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

παραδοχών, αναφορικά με την έλλειψη συνδρομής ενεργητικής νομιμοποίησης των εναγουσών, προς άσκηση της ένδικης αξίωσης αποζημίωσης, κατά των εναγομένων και τη συνακόλουθη απόρριψη της υπό κρίση αγωγής, ως απαράδεκτης, κρίνεται από το Δικαστήριο τούτο, για τους ίδιους, ως άνω, εκτιθέμενους λόγους, ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπο των νυν εναγουσών (αιτουσών) εταιρειών, ως εμμέσως ζημιωθέντων μετόχων της υπό ειδική εκκαθάριση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία BANK A.E.», η αναγκαία διαδικαστική προϋπόθεση της ενεργητικής νομιμοποίησής τους, για την παραδεκτή άσκηση της προαναφερομένης αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η δε τυχόν διατήρηση των ασφαλιστικών μέτρων, σε βάρος των συγκεκριμένων εναγομένων - οι οποίοι ζητούν, με τις έγγραφες προτάσεις τους, την ανάκληση της με αριθμό 12468/2012 απόφασης ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών - θα οδηγούσε στο, μη δυνάμενο να γίνει αποδεκτό, νομικό αποτέλεσμα, να εξακολουθεί να ισχύει η επιβληθείσα (με την υπό ανάκληση δικαστική απόφαση), συντηρητική κατάσχεση, σε βάρος της περιουσίας των διαδίκων αυτών, για τη διασφάλιση απαιτήσεως των νυν εναγουσών, μολονότι οι τελευταίες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά να ασκήσουν τη σχετική, με την απαίτηση αυτή, αγωγή αποζημίωσης, αλλά μόνον το αμέσως ζημιωθέν, νομικό πρόσωπο της τραπεζικής ανώνυμης εταιρείας. Συνακόλουθα, συντρέχει νόμιμος λόγος ανάκλησης της με αριθμό 12468/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων), ως προς τους ένατο, εικοστό τρίτο, εικοστή έκτη, εικοστό έβδομο, εικοστό όγδοο και τριακοστό πρώτο των εναγομένων, κατά παραδοχή της ουσιαστικής βασιμότητας των αιτήσεων ανάκλησης της προαναφερομένης απόφασης, που υποβλήθηκαν με τις προτάσεις των εν λόγω διαδίκων. Κατόπιν τούτων, πρέπει να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας, για την περίπτωση που ασκηθεί, από τους ερήμην δικασθέντες εναγομένους, ανακοπή κατά της απόφασης αυτής (βλ. άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό καθώς και να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη, στο σύνολό της, μεταξύ των διαδίκων μερών, λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόσθηκαν στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 179 ΚΠολΔ.-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ, ερήμην του έκτου, του όγδοου, του δωδέκατου, της δέκατης τέταρτης, του δέκατου έβδομου, του δέκατου ένατου, της εικοστής, του εικοστού δεύτερου και της τριακοστής των εναγομένων και αντιμωλία των

λοιπών διαδίκων, την ένδικη αγωγή και τις, υποβαλλόμενες, με τις έγγραφες προτάσεις του ένατου, του εικοστού τρίτου, της εικοστής έκτης και των εικοστού έβδομου, εικοστού όγδου και τριακοστού πρώτου των εναγομένων, αιτήσεις ανάκλησης της με αριθμό 12468/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων).

ΟΡΙΖΕΙ το νόμιμο παράβολο, για την περίπτωση που ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας, από τους απολειπόμενους εναγομένους, κατά της αποφάσεως αυτής, στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για έκαστο εναγόμενο.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ένδικη αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ τις αιτήσεις ανάκλησης του ένατου, του εικοστού τρίτου, της εικοστής έκτης, του εικοστού έβδομου, του εικοστού όγδου και του τριακοστού πρώτου των εναγομένων, κατά της με αριθμό 12468/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

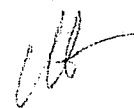
ΑΝΑΚΑΛΕΙ την, με αριθμό 12468/2012 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος που εκδόθηκε σε βάρος των ένατου, εικοστού τρίτου, εικοστής έκτης, εικοστού έβδομου, εικοστού όγδου και τριακοστού πρώτου των εναγομένων, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ, στο σύνολό της, τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων μερών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 29 Αυγούστου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 12/11/2019 2019, δίχως την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, από σύνθεση αποτελούμενη από την/τον Αλεξία Κωνίνα Πρόεδρο Πρωτοδικών, την Παρασκευή Μπότση – Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και τη Σπυριδούλα Καλογερογιάννη – Πρωτοδίκη, λόγω προαγωγής και μετάθεσης της Προέδρου στο Εφετείο Αθηνών.

Ο/Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

